

6.2.20 - L'impacte del turisme de les hisendes municipals I

La hisenda dels municipis espanyols rep recursos de diferents fonts. Principalment:

- 1 Participació en els tributs de l'Estat.
- 2 Ingressos propis (impostos municipals, taxes, contribucions especials, multes, etc.).

Tot i això, un dels principals problemes que tenen els municipis (els turístics, entre ells) és **la manca de finançament per dur a terme projectes**.

1.- Participació en els tributs de l'Estat

Una de les vies de finançament més importants per als municipis és la participació en els tributs de l'Estat.

Aquestes transferències de l'Estat han de ser destinades a despeses corrents (despesa necessària per donar els serveis propis de l'ens: despeses de personal, de serveis...).

La distribució d'aquestes transferències es fa, en gran part, en funció de la població de dret, i això perjudica clarament els municipis turístics. La població dels municipis turístics augmenta en moments com l'estiu, Nadal, Setmana Santa o els ponts. Els ajuntaments es veuen obligats a ampliar la seva prestació de serveis, i no solament els pròpiament turístics, sinó que també té a veure amb serveis com la recollida d'escombraries, la neteja, el servei de vigilància, etc.

Això comporta més despesa per a aquestes localitats, però no reben cap ajut econòmic especial per fer front a aquests **desequilibris poblacionals**. Encara que la població es dobli, es tripliqui o es multipliqui per deu, es continua considerant la població de dret.

Aquesta situació agreuja els desequilibris en les hisendes dels municipis turístics. Aquest és **un dels problemes més importants** quan parlem de la hisenda d'un municipi turístic.

6.2.21 - L'impacte del turisme de les hisendes municipals II

2.- Ingressos propis

Pel que fa als recursos propis (impostos municipals, taxes, contribucions especials, multes, etc.), els municipis turístics poden recórrer, per pal·liar una mica aquests desequilibris, a:

- L'impost sobre béns immobles (IBI).
- L'impost sobre activitats econòmiques (IAE)
-sempre que l'empresa facturi més d'un milió d'euros anuals, fet que a la pràctica no suposa grans ingressos pel municipi-.

Els altres impostos -impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM), impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO) i impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU)- no són gaire importants en aquest sentit.

L'IIVTNU pot tenir la seva importància en el moment en què s'engegui un important procés de construcció d'infraestructures turístiques. Podem dir el mateix pel que fa a les taxes, encara que els ingressos de la construcció no són estables i no és bo dependre'n. Un risc greu en el desenvolupament turístic està vinculat a la necessitat de construir fins a la saturació del territori, per tal d'aconseguir ingressos que permetin fer front a les despeses generades pel sobredimensionament dels serveis i equipaments públics.

En resum, la idiosincràsia de les destinacions turístiques és la causa d'un dels problemes cabdals amb què es troben aquest tipus de municipis: l'acusat desequilibri de les seves hisendes com a conseqüència d'haver d'assumir les despeses que comporta tenir una població fluctuant, que creix en temporada turística, i el fet de no tenir fonts de finançament extraordinàries per fer-hi front.

Tot i així, les finances municipals no han de ser l'única finalitat dels responsables municipals; també ho ha de ser la qualitat de vida en el territori. És a dir, l'índex d'ocupació, la generació de riquesa, la millora dels equipaments, etc.